

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 23/12
04.04.2012. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene LJ.Č., zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 355. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o Zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 1015/11 od 16.03.2012. godine podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 broj 1138/10 od 21.06.2011. godine, u sednici veća održanoj dana 04.04.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Uvažava se zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 1015/11 od 16.03.2012. godine, kao osnovan, pa se ukida pravnosnažno rešenje Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 broj 1138/10 od 21.06.2011. godine i predmet vraća Apelacionom sudu u Novom Sadu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 broj 1138/10 od 21.06.2011. godine odbačena je žalba branioca okrivljene LJ.Č. izjavljena protiv presude Opštinskog suda u Rumi K 667/07 od 19.02.2009. godine, kao neblagovremena.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz broj 1015/11 od 16.03.2012. godine protiv navedenog rešenja Apelacionog suda u Novom Sadu zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 13, 68, 161. i člana 162. stav 4. ZKP sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaženjem zahteva ukine ovo rešenje i spise predmeta uputi na ponovno odlučivanje Apelacionom sudu u Novom Sadu.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj

sednici je razmotrio spise predmeta, pa je po oceni navoda u zahtevu za zaštitu zakonitosti našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ističe da je drugostepeni sud na štetu okrivljene Č.LJ. učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 162. stav 4. ZKP kada je žalbu branioca okrivljene izjavljenu protiv prvostepene presude odbacio kao neblagovremenu.

Iz spisa predmeta proizlazi da su presudom Opštinskog suda u Rumi K 667/07 od 19.02.2009. godine okrivljeni D.A. i Č.LJ. oglašeni krivim da su izvršili krivično delo falsifikovanje isprave iz člana 355. stav 2. u vezi stava 1. KZ i da im je izrečena uslovna osuda tako što im je utvrđena kazna zatvora u trajanju od sedam meseci i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od jedne godine ne izvrše novo krivično delo. Na osnovu člana 196. stav 1. okrivljeni su obavezani da na ime sudskog paušala plate iznos od 2.000,00 dinara u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, a na osnovu člana 87. KZ okrivljenima je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to od okrivljenog D.A. okruglog pečata sa natpisom Dom zdravlja O. a od okrivljene LJ.Č. radne knjižice serijskog broja ...

U krivičnom postupku koji se vodio pred Opštinskim sudom u Rumi protiv okrivljenih Č.LJ. i D.A., okrivljena Č.LJ. tokom glavnog pretresa nije imala angažovanog branioca. Okrivljena je primila prvostepenu presudu 21.08.2009. godine i poslednjeg dana roka za izjavljivanje žalbe, odnosno 07.09.2009. godine angažovala je branioca, advokata M.J., o čemu je kao dokaz sudu dostavila punomoćje. Braniocu okrivljene, advokatu M.J., nije dostavljena prvostepena presuda, ali je ona dana 08.09.2009. godine protiv iste izjavila žalbu koja je pobijanim rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu odbačena kao neblagovremena.

U obrazloženju navedenog rešenja drugostepeni sud je naveo da je žalba branioca okrivljene

ocenjena kao neblagovremena, jer je izjavljena po isticanju roka za izjavljivanje žalbe okrivljene.

Odredbom člana 68 stav 1 ZKP određeno je da okrivljeni može imati branioca tokom celog krivičnog postupka iz čega proizlazi da je odbrana okrivljenog jedinstvena, te pravo na izjavljivanje žalbe (u zakonom predviđenom roku) pripada kako okrivljenom tako i njegovom braniocu. Angažovanjem branioca u roku za izjavljivanje žalbe koji teče za okrivljenu, okrivljena je izrazila svoju volju da se žali (putem formalne odbrane) na presudu, a izabrani branilac je stekao samostalno pravo iz člana 363. stav 1. ZKP da "protiv presude

donesene u prvom stepenu" kao "ovlašćeno lice može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude".

Prema odredbi člana 162. stav 4. ZKP, sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, ukoliko okrivljeni ima branioca, dostaviće se i braniocu i okrivljenom po odredbama člana 161. ZKP, a rok za izjavljivanje žalbe posebno teče u odnosu na okrivljenog i branioca.

U konkretnom slučaju, prvostepena presuda nije dostavljena izabranom braniocu okrivljene, iako je prvostepeni sud bio u obavezi da to učini čim je dostavljeno punomoćje branioca imajući pri tome u vidu činjenice da je punomoćje prvostepenom суду dostavljeno 07.09.2009. godine, dakle u roku za izjavljivanje žalbe okrivljene i da je branilac izjavio žalbu narednog dana. Međutim, činjenica da otpravak presude nije dostavljen i braniocu okrivljene, ne može da utiče na pitanje roka za izjavljivanje žalbe u odnosu na branioca koji se u ovakovom slučaju ne može računati od dana kada je otpravak presude primila okrivljena.

Iz napred iznetih razloga, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, pogrešan je navedeni zaključak drugostepenog suda čime je povređena odredba člana 162. stav 4. ZKP na štetu okrivljene kada je žalba njenog branioca izjavljena protiv prvostepene presude odbačena kao neblagovremena, na koji način je povređeno i pravo na odbranu okrivljene, s obzirom da rok za žalbu teče od dana dostavljanja pisma okrivljenoj odnosno braniocu u smislu člana 162. stav 4. ZKP, pa je navedenim rešenjem Apelacionog suda u Novom Sadu na štetu okrivljene učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 162. stav 4. ZKP na koju se osnovano ukazuje zahtevom za zaštitu zakonitosti.

S toga je Vrhovni kasacioni sud uvažio zahtev za zaštitu zakonitosti kao osnovan, ukinuo pravnosnažno rešenje Apelacionog suda u Novom Sadu Kž1 1138/10 od 21.06.2011. godine i predmet vratio tom sudu na ponovno odlučivanje u kom postupku će drugostepeni sud otkloniti navedenu povredu odredaba krivičnog postupka na koju je ukazano ovom presudom i sprovesti zakonit i pravilan postupak povodom izjavljene žalbe branioca okrivljene.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 425. stav 1. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović

Bata Cvetković